

OPENBARE RUIMTE ANNA'S HOEVE 2016

NAAMGEVING OPENBARE RUIMTE

**ONDERBOUWING NAAMGEVING
'OPENBARE RUIMTE ANNA'S HOEVE 2016'**

**30-06-2016
HILVERSUM**

INLEIDING

Omdat de ontwikkeling van Anna's Hoeve nog in volle gang is het zou kunnen betekenen dat er nog extra straatnamen/paden etc. vernoemd moeten worden heb ik hier nog vijf namen die alvast door het College kunnen worden goedgekeurd.

De ontwikkeling van de woonwijk Anna's Hoeve is in volle gang. De straten dienen voorzien te worden van straatnamen.

Onderstaande straatnamen zijn noodzakelijk voor de realisatie.

1. Annie M.G. Schmidt;
2. Rita Reys;
3. Klaas van Beeck
4. Joop Reynolds
5. Dolf van der Linden
6. Lex Karsemeijer

1. ANNIE M.G. SCHMIDT

Anna Maria Geertruida Schmidt (Kapelle, 20 mei 1911 – Amsterdam, 21 mei 1995) was een Nederlands dichteres en schrijfster van verzen, liedjes, boeken, toneelstukken, musicals en radio- en televisiedrama.

Annie M.G. Schmidt werd in Nederland en Vlaanderen beroemd met kinderboeken als Jip en Janneke, Pluk van de Petteflet en Abeltje en kinderversjes als Dikkertje Dap en Het Beertje Pippeloentje. Generaties Nederlanders zijn met haar poëzie en verhalen opgegroeid, waardoor haar werk tot het collectieve geheugen van naoorlogs Nederland is gaan behoren.

In haar periode bij Het Parool werd ze lid van de cabaretgroep De Inktvis, waaraan ook andere Parool-coryfeeën meededen. Annie Schmidt - de tussenletters M.G. waren nodig ter onderscheiding van een andere schrijfster A. Schmidt - schreef in de beginjaren cabarettteksten en -liedjes voor onder anderen Wim Kan, Wim Sonneveld en Conny Stuart.

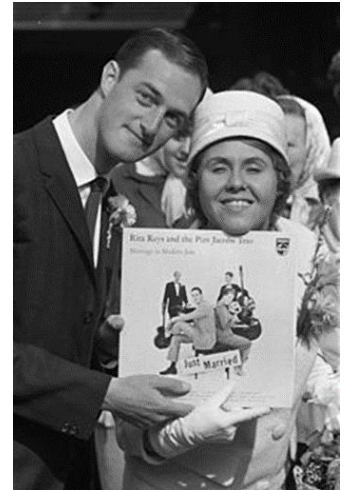
Bekendheid als schrijfster kreeg ze met de hoorspelserie In Holland staat een huis over de Familie Doorsnee. Daarvan werden 91 afleveringen gemaakt in de periode 1952 - 1958. Een bekend liedje hieruit is Ali Cyaankali met muziek van Cor Lemaire, die ook voor de televisieserie Pension Hommeles de muziek schreef. Schmidt was voor die tijd zonder meer een vrije geest, die door de toenmalige volksgeest in Nederland niet altijd begrepen werd. Door de kwaliteit van haar werk had ze daarvan niet veel last. Zo schrok ze er niet voor terug om (voor die tijd) pittige taal te gebruiken. In een hoorspel liet ze iemand zeggen "dat hij die ander een schop onder zijn achterwerk zou geven". De volgende dag regende het opzeggingen en verontwaardigde reacties bij de VARA die het hoorspel had uitgezonden. Schmidt werd te verstaan gegeven dat dit echt niet kon. Door de blijmoedigheid van haar werk bleef ze een publiekshelling.

In 1965 schreef Annie M.G. Schmidt de tekst van de eerste oorspronkelijk Nederlandstalige musical Heerlijk duurt het langst, die 534 voorstellingen zou beleven. Harry Bannink componeerde de muziek. Tussen 1966 en 1968 volgde de inmiddels legendarische televisieserie Ja zuster, nee zuster, weer in nauwe samenwerking met Bannink. Veel meer musicals zouden volgen, waaronder En nu naar bed (1971), Wat een planeet (1973), Foxtrot (1977) en Madam (1981). Tussendoor vestigde Er valt een traan op de tompoes (1980) haar naam als toneelschrijver. Ook de 12-delige televisieserie Pleisterkade 17 had tussen 1975 en 1977 veel succes. Ze was goed bevriend met Fiep Westendorp, die ook al haar Jip en Jannekeboekjes illustreerde

2. RITA REYS

Rita Reys, geboren als Maria Everdina Reijs (Rotterdam, 21 december 1924 – Breukelen, 28 juli 2013), was een Nederlands jazzzangeres. Zij gaat door voor de grootste jazzzangeres die Nederland heeft voortgebracht.

Huwelijk van Pim Jacobs en Rita Reys te Hilversum met hun laatste langspeelplaat *Marriage in Modern Jazz*. (1960)

Vroege carrière

Op haar zestiende al nam Reys' zangcarrière steeds serieuzere vormen aan, toen ze bij zangconcoursen in haar geboortestad Rotterdam de ene na de andere eerste prijs in de wacht sleepte en in diverse clubs gevraagd werd om te komen optreden. Rond die tijd formeerde ze met muzikale vrienden uit Rotterdam haar eerste eigen ensemble, de Hawaiian Minstrels. Gedurende de jaren 1942-1943 werkte zij onder meer in de Rotterdamse nachtclub Cascade, waar haar vader Stehgeiger was, begeleider van het orkest. Maar omdat zij het huis uit wilde, kwam daaraan spoedig een einde en in 1943 verhuisde zij naar *Hilversum*. Daar had zij op 16 maart haar allereerste radio-optreden, onder begeleiding van het orkest van Klaas van Beeck.

In *Hilversum* leerde Reys in datzelfde jaar Wessel Ilcken kennen, die haar introduceerde in de jazzscene. Met het orkest van Lex van Spall traden ze in de plaatselijke club Hof van Holland op voor de Canadezen die in Nederland gelegerd waren en vanaf het daaropvolgende jaar trokken ze met het orkest van Ted Powder voor het eerst regelmatig naar het buitenland. In 1948 volgde een maandenlang engagement in Tanger (Marokko) en Oran (Algerije), met het orkest van Piet van Dijk.

In 1950 richtten Reys en Ilcken hun eigen combo op, waarmee ze in de daaropvolgende jaren zowel in Nederland als elders in Europa succes boekten: het Rita Reys Sextet.

Rita Reys' nationale doorbraak volgde in januari 1955, met de verschijning van *Jazz Behind the Dikes* (Philips). Onder begeleiding van het Wessel Ilcken Combo nam zij voor deze elpee 'My Funny Valentine' op. Voor het Nederlandse publiek bleef dit lange tijd, naar haar eigen zeggen, "een soort van handelsmerk".

Na haar Amerikaanse tournees volgde wederom Europees succes. Op het Franse jazzfestival van Juan-les-Pins in 1960 werd Reys uitgeroepen tot Europe's First Lady of Jazz. Op 30 september dat jaar trouwde ze met Pim Jacobs, ter gelegenheid waarvan ze de elpee *Marriage In Modern Jazz* opnamen.

In 1965 nam zij een elpee op met de Amerikaanse dirigent en arrangeur Oliver Nelson. Vier jaar later was zij, samen met Pim Jacobs, de eerste Nederlandse jazzmusicus die optrad tijdens het New Orleans International Jazz Festival. Zij zong met Clark Terry, Zoot Sims, Milt Hinton en Alan Dawson. Het plaatselijke weekblad schreef: "She is a totally pleasing, unpretentious vocalist who should be heard more in the United States".

In 1986 ging een al lang gekoesterde wens van Reys in vervulling, toen zij in de Wisseloord Studio's in *Hilversum* een kerstalbum opnam: 'Have Yourself a Merry Little Christmas', samen met het Trio Pim Jacobs

en het Metropole Orkest onder leiding van Rogier van Otterloo. In 1991 ontving Reys op het North Sea Jazz Festival de Bird Award

Een van Reys' laatste studioalbums is Beautiful Love - A tribute to Pim Jacobs, een eerbetoon aan haar tweede echtgenoot Pim Jacobs. Het album verscheen ter gelegenheid van haar tachtigste verjaardag, Op 22 december 2006 ontving Reys als eerste Nederlandse jazzmusicus de Oeuvre Edison, In 2011 stond Reys 70 jaar op het podium, wat een unicum is in de wereld van de vocale jazzmuziek. Voor haar verdiensten voor de muziek, en meer specifiek de jazz in Nederland, werd ze eind dat jaar opnieuw geridderd: bij koninklijk besluit van 10 oktober 2011 werd ze benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Op 6 juli 2013 trad Reys voor het laatst op, in de North Sea Jazz Club in het Amsterdamse Westerpark. Ze was net hersteld van een zware heupoperatie.[6] Eind van die maand.[7] Zesmaal werd ze onderscheiden met een Edison Music Award: voor haar lp's Marriage in modern jazz (1960), Rita Reys Today (1969), Rita Reys Sings Burt Bacharach (1971), Rita Reys Sings Michel Legrand (1972) en Two for tea (1988, met Louis van Dijk).

Overlijden

Op 5 augustus 2013 werd zij in besloten kring gecremeerd.

---

3. KLAAS VAN BEECK

Nicolaas Adriaan Cornelis van Beeck (Leiden, 20 januari 1903 – Hilversum, 4 oktober 1979) was een Nederlandse orkestleider, componist, arrangeur en multi-instrumentalist (onder meer trompet, saxofoon en accordeon). Hij leidde het radio-orkest van de KRO, dat bijvoorbeeld speelde in het programma Negen heit de klok.

Biografie

Van Beeck kreeg al pianoles toen hij negen jaar oud was. Tijdens zijn studententijd (hij studeerde in Leiden enige tijd rechten, Nederlandse letteren en later geschiedenis) speelde hij xylofoon in het orkest Het Groene Zoodje. In het begin van de jaren dertig speelde hij met de Blue Lyres en kwam zo in contact met Theo Uden Masman van De Ramblers, waarvoor hij arrangementen schreef en enige nummers componeerde. In 1934 werd hij beroepsmuzikant in het orkest Majo Marco, en in 1935 ging hij werken voor de AVRO; aanvankelijk bij de AVRO-Decibels en in 1936 bij het AVRO-Dansorkest. In 1938 werd hij de leider van dat orkest, tot deze groep door de oorlog ophield te bestaan, in juli 1940. Hierna begon hij een swing-orkest dat voor de radio speelde en ook plaatopnames maakte. In 1943 begeleidde hij de zangeres Rita Reys bij haar eerste radio-optreden. Het orkest speelde overal in het land en het repertoire bevatte de nieuwste nummers, die Van Beeck op de radio hoorde en uitschreef. In oktober 1944 werd Van Beeck opgepakt door de Duitsers en in Duitsland tewerkgesteld, waar hij naast zijn werk met een groep muzikanten voor de gevangenen kon spelen. Hij ontsnapte twee keer en stapte op een landmijn, maar haalde vrijwel ongeschonden het einde van de oorlog. Hij speelde hierna voor geallieerde militairen, totdat hij voor de KRO in 1946 een dansorkest oprichtte. In 1948 werd hij de leider van het amusementsorkest van deze omroep, dat in de jaren daarna bekendheid kreeg in programma's als Negen heit de klok en Tierelantijnen. Voor de KRO componeerde hij ook voor minimusicals en hoorspelen. Vanaf 1962 verzorgde hij voor de KRO-radio wekelijks het muziekprogramma Uit de Discotheek van Klaas van Beeck, waarbij hij putte uit zijn omvangrijke platencollectie van 5.000 platen, waaronder veel zeldzame opnames. Dit programma liep tot 1968.

4. JOOP REYNOLDS

Joop Reynolds (pseudoniem van Johan Evert Hendrik (Joop) van Vulpen) (Utrecht, 29 september 1927 - Nieuwegein, 30 april 2014)[1] was een Nederlandse componist en pianist. Hij begeleidde in de jaren 60 en 70 vele Nederlandse artiesten in het schnabbelcircuit. Hij was tevens de componist van het herkenningsnummer van de tv-serie Pipo de Clown.

Van Vulpen werd geboren in Utrecht en volgde daar vanaf eind jaren 40 de opleiding klassiek piano aan het conservatorium. Omdat hij van zijn docenten niet mocht schnabbelen in het lichtere genre, besloot hij een artiestennaam aan te nemen. Hij koos voor Joop Reynolds, naar de Amerikaanse ondernemer Milton Reynolds, die de eerste balpen op de markt bracht (als tegenhanger van zijn echte naam, Vulpen).

In 1958 ontmoette hij Wim Meuldijk, schrijver en bedenker van Pipo de Clown. Samen schreven ze het openingsliedje voor de tv-serie (Pipo de Clown en Mamaloe / maken van hun leven een heerlijk ratjetoe).

Reynolds begeleidde vele Nederlandse artiesten, onder wie Rijk de Gooyer, Johnny Kraaykamp, Mieke Telkamp en Lee Towers. Hij werkte ook met buitenlandse artiesten die in Nederland optraden, onder wie Josephine Baker.

Hij werkte in die tijd voor een aantal omroepen, onder meer voor de TROS, waarvoor hij het succesvolle operetteprogramma Ein Abend in Wien produceerde.

Met het verdwijnen van het schnabbelcircuit in de jaren 80, raakte Reynolds ook een groot deel van zijn werk kwijt. In de laatste jaren van zijn carrière was hij vaak achter de piano te vinden in Utrechtse restaurants en andere gelegenheden.

Overlijden

Op 30 april 2014 overleed Reynolds op 86-jarige leeftijd in het Antonius Ziekenhuis in Nieuwegein.

5. DOLF VAN DER LINDEN

De naam Dolf van der Linden is reeds vastgelegd in raadsbesluit d.d. 9 december 2014. In dit besluit wordt de uitbreiding van het tracé vastgesteld.

6. LEX KARSEMEIJER

De naam Lex Karsemeijer maakte onderdeel uit van de reserve-lijst behorende bij het raadsbesluit d.d. 9 december 2014. In dit besluit wordt het tracé vastgesteld.
